



РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ

Гж1 6885/12

Дана: 13.06.2013. године

Б Е О Г Р А Д

Немањина бр. 9

РАД-6.1 зарада, накнада зараде

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Боривоја Живковића, председника већа, Весне Мартиновић и Снежане Витошевић, чланова већа у парници из радног односа тужиље **АА**, коју заступа адвокат АБ, против тужене **Специјалне болнице за рехабилитацију Бања Ковиљача** у Бањи Ковиљачи, коју заступа адвокат БА, ради накнаде штете, одлучујући о изјављеној жалби туженог против пресуде Основног суда у Лозници 8 П1. 266/11 од 12.09.2012. године, донео је после закључене расправе пред овим као другостепеним судом дана 13.06.2013. године којој су присуствовали тужилја, пуномоћник тужиље, пуномоћник туженог истог дана

П Р Е С У Д У

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Основног суда у Лозници 8 П1. 266/11 од 12.09.2012. године у ставу један и два изреке и **ОДБИЈА** тужбени захтев тужиље да се обавезе тужена да тужилји на име накнаде штете по основу изгубљене зараде у периоду од 22.05.2008. године до 10.11.2011. године исплати:

- за 2008. годину за период од 22. до 31.05. износ од 8.116,13 динара;
- за јун износ од 27.158,27 динара, за јул износ од 37.266,96 динара, за август, септембар и октобар по 43.903,88 динара месечно, за новембар 33.987,19 динара, за децембар износ од 27.993,00 динара,
- за 2009. годину за јануар, фебруар и март по 26.618,31 динара месечно, за април, мај и јун по 43.949,48 динара месечно, за јул, август, септембар, октобар, новембар и децембар по 44.098,28 динара месечно
- за 2010. годину за јануар и фебруар по 44.171,96 динара, за март 34.775,96 динара, за април износ од 28.859,96 динара, за мај 29.555,96 динара, за јун 44.171,96 динара, за јул, август, септембар, октобар, новембар и децембар по 44.326,35 динара месечно,
- за 2011. годину за јануар и фебруар по 44.419,47 динара месечно, за март 36.768,47 динара, за април 25.923,88 динара, за мај износ од 25.422,88 динара, за јун износ од 25.422,88 динара, за јул износ од 25.589,70

динара, за август, септембар и октобар по 25.090,70 динара, за новембар износ од 18.047,28 динара

са законском затезном каматом на сваки наведени месечни износ од 5-ог у текућем за примање из претходног месеца па до коначне исплате,

Да уплати доприносе за тужиљу за период од 22.05.2008. године до 10.11.2011. године и то:

а) Републичком фонду ПИО Београд, филијала у Лозници из бруто зараде тужиље

- за 2008. годину за период од 22. до 31.05. износ од 1.205,28 динара, за јун износ од 4.263,50 динара, за јул износ од 5.789,50 динара, за август, септембар и октобар по 6.784,65 динара месечно, за новембар износ од 5.693,87 динара, за децембар износ од 5.034,46 динара;
- за 2009. годину за јануар, фебруар и март по 4.878,23 динара месечно, за април, мај и јун по 6.784,65 динара месечно, за јул, август, септембар, октобар, новембар и децембар по 6.807,98 динара месечно;
- за 2010. годину за јануар и фебруар по 6.807,98 динара, за март 5.334,16 динара, за април 4.528,65 динара, за мај 4.637,87 динара, за јун износ од 6.807,98 динара, за јул, август, септембар, октобар, новембар и децембар по 6.832,21 динара месечно,
- за 2011. годину за јануар и фебруар по 6.832,21 динара месечно, за март износ од 5.679,21 динар, за април 4.067,13 динара, за мај и јун по 3.989,13 динара, за јул 4.015,31 динара, за август, септембар и октобар по 3.937,31 динар месечно и за новембар 2.693,64 динара,

Републичком фонду ПИО Београд филијала Лозница на терет послодавца – туженог:

- за 2008. годину за период од 22. до 31.05. износ од 1.205,28 динара, за јун износ од 4.263,50 динара, за јул износ од 5.789,50 динара, за август, септембар и октобар по 6.784,65 динара месечно, за новембар износ од 5.693,87 динара, за децембар износ од 5.034,46 динара,
- за 2009. годину за јануар, фебруар и март по 4.878,23 динара месечно, за април, мај и јун по 6.784,65 динара месечно, за јул, август, септембар, октобар, новембар и децембар по 6.807,98 динара месечно;
- за 2010. годину за јануар и фебруар по 6.807,98 динара месечно, за март 5.334,16 динара, за април 4.528,65 динара, за мај 4.637,87 динара, за јун 6.807,98 динара, за јул, август, септембар, октобар, новембар и децембар по 6.832,21 динара месечно;
- за 2011. годину за јануар и фебруар по 6.832,21 динар месечно, за март 5.679,21 динар, за април 4.067,13 динара, за мај и јун по 3.989,13 динара месечно, за јул 4.015,31 динар, за август, септембар и октобар по 3.937,31 динар месечно и за новембар 2.693,64 динара,

Б) Републичком заводу за здравствено осигурање Београд филијала у Лозници из бруто зараде тужиље

- за 2008. годину за период од 22. до 31.05. износ од 673,86 динара, за јун износ од 2.383,68 динара, за јул износ од 3.236,85 динара, за август, септембар и октобар по 3.793,23 динара месечно, за новембар износ од 3.176,97 динара, за децембар износ од 2.814,72 динара;
- за 2009. годину за јануар, фебруар и март по 2.727,37 динара месечно, за април, мај и јун по 3.793,23 динара месечно, за јул, август, септембар, октобар, новембар и децембар по 3.806,28 динара месечно;
- за 2010. годину за јануар и фебруар по 3.806,28 динара месечно, за март 3.050,95 динара, за април 2.081,93 динара, за мај 2.592,99 динара, за јун 3.806,28 динара, за јул, август, септембар, октобар, новембар и децембар по 3.819,83 динара месечно;
- за 2011. годину за јануар и фебруар по 3.819,83 динара месечно, за март 3.174,83 динара, за април 2.274,28 динара, за мај износ од 2.230,28 динара, за јун 2.230,28 динара, за јул 2.244,92 динара, за август, септембар и октобар по 2.200,00 динара и за новембар 1.506,15 динара;

Републичком заводу за здравствено осигурање Београд филијала у Лозници на терет послодавца – туженог:

- за 2008. годину за период од 22. до 31.05. износ од 673,86 динара, за јун износ од 2.383,68 динара, за јул износ од 3.236,85 динара, за август, септембар и октобар по 3.793,23 динара месечно, за новембар износ од 3.176,97 динара, за децембар износ од 2.814,72 динара,
- за 2009. годину за јануар, фебруар и март по 2.727,37 динара месечно, за април, мај, јун по 3.793,23 динара месечно, за јул, август, септембар, октобар, новембар и децембар по 3.806,28 динара месечно;
- за 2010. годину за јануар и фебруар по 3.806,28 динара месечно, за март 3.050,95 динара, за април 2.081,93 динара, за мај 2.592,99 динара, за јун 3.806,28 динара, за јул, август, септембар, октобар, новембар и децембар по 3.819,83 динара месечно;
- за 2011. годину за јануар и фебруар по 3.819,83 динара месечно, за март износ од 3.174,83 динара, за април 2.274,28 динара, за мај 2.230,28 динара, за јун 2.230,28 динара, за јул 2.244,92 динара, за август, септембар и октобар по 2.200,92 динара месечно и за новембар 1.506,15 динара.

Ц) Националној служби за запошљавање Београд филијала у Лозници из бруто зараде тужиле

- за 2008. годину за период од 22. до 31.05. износ од 82,17 динара, за јун износ од 290,69 динара, за јул износ од 394,73 динара, за август, септембар и октобар по 462,58 динара месечно, за новембар износ од 387,68 динара, за децембар износ од 343,25 динара;
- за 2009. годину за јануар, фебруар и март по 335,60 динара месечно, за април, мај и јун по 462,58 динара месечно, за јул, август, септембар, октобар, новембар и децембар по 464,18 динара месечно;

- за 2010. годину за јануар и фебруар по 464,18 динара месечно за март 372,06 динара, за април 308,77 динара, за мај 316,21 динар, за јун 464,18 динара, за јул, август, септембар, октобар, новембар и децембар по 465,83 динара месечно;
- за 2011. годину за јануар и фебруар по 465,83 динара месечно, за март 386,83 динара, за април 287,33, за мај 272,33 динара, за јун 272,33 динара, за јул 274,12 динара, за август, септембар, октобар по 268,12 динара месечно и за новембар 183,68 динара.

Националној служби за запошљавање Београд филијали у Лозници на терет послодавца – туженог

- за 2008. годину за период од 22. до 31.05. износ од 82,17 динара, за јун износ од 290,69 динара, за јул износ од 394,73 динара, за август, септембар и октобар по 462,58 динара месечно, за новембар износ од 387,68 динара за децембар износ од 343,25 динара;
- за 2009. годину за јануар, фебруар и март по 335,60 динара месечно, за април, мај и јун по 462,58 динара месечно, за јул, август, септембар, октобар, новембар и децембар по 464,18 динара месечно;
- за 2010. годину за јануар и фебруар по 464,18 динара месечно, за март 372,06 динара, за април 308,77 динара, за мај 316,21 динар, за јун 464,16 динара, за јул, август, септембар, октобар, новембар и децембар по 465,83 динара месечно;
- за 2011. годину за јануар и фебруар по 465,83 динара месечно, за март 386,83 динара, за април 287,33 динара, за мај 272,33 динара, за јун 272,33 динара, за јул 274,12 динара, за август, септембар и октобар по 268,12 динара месечно, за новембар 183,68 динара,

са каматом на јавне приходе на сваки наведени месечни износ од 5-ог у месецу за примања из претходног месеца па до дана уплате.

ПОТВРЂУЈЕ СЕ решење садржано у ставу три изреке пресуде Основног суда у Лозници 8П1. 266/11 од 12.09.2012. године у делу за износ од 424.654,00 динара и у том делу жалба туженог **ОДБИЈА** као неоснована.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење садржано у ставу три изреке пресуде Основног суда у Лозници 8П1. 266/11 од 12.09.2012. године у делу за износ од 406.582,00 динара до износа од 511.654,00 динара и **ОДБИЈА** захтев тужиље да се обавезе тужени да је по основу накнаде трошкова првостепеног парничног поступка исплати износ од 105.072,00 динара (разлика између 406.582,00 динара и 511.654,00 динара).

ОДБИЈА СЕ тужбени захтев тужиље да се обавезе тужени да тужиљи накнади трошкове поступка по жалби .

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужиља да туженом накнади трошкове поступка по жалби у износу од 49.500,00 динара у року од 15 дана од дана достављања преписа ове пресуде.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници 8 ПП. 266/11 од 12.09.2012. године у ставу један изреке обавезана је тужена да тужиљи на име накнаде штете по основу изгубљене зараде у периоду од 22.05.2008. године до 10.11.2011. године исплати износе и то за период у вредности у свему као у његовом садржају са законском затезном каматом на наведени месечни износ од 5-ог у текућем за примања из претходног месеца до коначне исплате а све у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде под претњом принудног извршења, ставом два изреке обавезана је тужена да тужиљи уплати доприносе за социјално осигурање за тужиљу за период од 22.05.2008. године до 10.11.2011. године: Републичком фонду ПИО Београд, филијала у Лозници из бруто зараде, Републичком фонду ПИО Београд, филијала Лозница на терет послодавца – туженог, Републичком заводу за здравствено осигурање Београд, филијала у Лозници из бруто зараде тужиље, Републичком заводу за здравствено осигурање Београд, филијала у Лозници на терет послодавца и Националној служби за запошљавање Београд, филијала у Лозници на бруто зараде тужиљи све за период и у вредности као у његовом садржају, те Националној служби за запошљавање филијала у Лозници на терет послодавца туженог све у вредности и за период као у његовом садржају са каматом на јавне приходе на сваки наведени месечни износ од првог у месецу за примања из претходног месеца па до уплате, а све у року од 15 дана од дана пријема пресуде под претњом принудног извршења, док је ставом три изреке обавезан тужени да тужиљи на име трошкова парничног поступка исплати износ од 511.654,00 динара у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде, а под претњом принудног извршења, а тужбени захтев за накнаду парничних трошкова преко досуђеног износа одбијен као неоснован.

Против ове пресуде тужени је благовремено изјавио жалбу због битних повреда одредаба парничног поступка из члана 361 став 2 тачка 12 ЗПП, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Тужиља је поднела одговор на жалбу.

Испитујући правилност и законитост побијане пресуде у границама овлашћења из одредбе члана 372 ЗПП („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09) у вези одредбе члана 506 став 1 новог ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/2011) Апелациони суд у Београду као другостепени суд је нашао:

- жалба је основана.

У поступку доношења ожалбене пресуде нема битних повреда одредаба парничног поступка из члана 361 став 2 тачка 1,2,5,7 и 9 ЗПП.

Према чињеничном утврђењу у поступку доношења ожалбене пресуде следи: да је тужиља као запослена у радном односу код туженог обављала послове домаћице на основу Уговора о раду број 475 од 01.11.2003. године за које је према Правилнику о систематизацији радних места прописана виша стручна спрема, шести степен стручности, одсек за дијететичаре, да тужиља има

вишу школу за дијететичаре, да је решењем директора тужене број 232 од 22.05.2008. године тужили отказан уговор о раду због тога што је обављајући послове домаћице у централном магацину специјалне болнице раздружила наведени магацин са 100.625 килограма живинског меса и 40.218 килограма кобасице непотписаном отпремницом број 22/82-446 од 14.11.2007. године а да зато није имала уредно требовање од стране овлашћеног лица из кафе бара због чега је проузроковала штету туженог у висини од 132.110,00 динара што је квалификовано као тежа повреда радне обавезе из члана 55 став 1 тачка 16, 25 и 26 Појединачног колективног уговора и члана 16 став 1 тачка 3,22,38 Уговора о раду, обавезана тужилца да накнади учињену штету у року од 30 дана од пријема решења и утврђено да јој је радни однос престао даном достављања решења, да је правноснажном пресудом Основног суда у Лозници П1. 3/10 од 30.05.2011. године поништено решење туженог о отказу уговора о раду и тужилца враћена на посао из разлога што је дошло до процедуре отказа уговора о раду.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је закључио да је сву документацију потписивао магационер задужен за уношење и тачност података као и да ли постоји комплетна документација потребна при издавању робе из магацина па то није могла бити обавеза тужилце. Посао тужилце у магацину је био да саветује магационера у вези са складиштења робе и да на рачунару укуца улаз и излаз робе из магацина по налогу магационера без права на потписивање или издавање робе из магацина пошто је сву документацију потписивао магационер који је био дужан да врши усаглашавање магацинске евиденције. Ради тога првостепени суд је закључио да тужилца не може бити одговорна и да је са сигурношћу утврђено да је она сачинила спорну отпремницу јер на основу непотписане отпремнице роба није могла да изађе из магацина а отпремницу потписује магационер и лице које врши требовање преузима робу а роба из магацина издаје на основу требовања од стране угоститељског објекта у три примерка коју прати отпремница с тим што један примерак требовања са отпремницом остаје у магацину, други део у угоститељском делу болнице а трећи примерак отпремнице и требовања припада рачуноводству. Пошто тужилца није учинила никакву повреду радне обавезе и поступала је у складу са својим овлашћењима не постоји допринос тужилце за штету коју је тужилца претрпела због незаконитог отказа уговора о раду у смислу одредбе члана 192 ЗОО. Ради тога постоји обавеза тужене стране да тужили накнади штету у висини изгубљене зараде.

Овај закључак побијане пресуде се није могао прихватити јер је због погрешне примене материјалног права чињенично стање остало непотпуно утврђено. Наиме, првостепени суд утврђује да тужилца није одговорна, јер на основу непотписане отпремнице роба није могла да изађе из магацина а отпремницу потписује магационер и лице које врши требовање и преузима робу. Овај закључак ожалбене пресуде је правно небитан јер када то тврди првостепени суд занемарује да је тужилца оглашена одговорном што је раздружила наведени магацин за 100,625 кгр живинског меса и 40,218 кгр кобасице чија је продајна вредност 132.110,00 динара а да за то није имала неопходну пратећу документацију – уредно потписано требовање од стране овлашћеног лица из кафе бара Специјалне болнице за рехабилитацију. Ради тога првостепени суд је пропустио да разјасни правно важне чињенице иако је извео доказ вештачењем од стране сталног вештака за економско финансијску област

Милана Ивановића који је дао свој налаз и мишљење од 26.08.2010. године и према чијем садржају следи да се раздужење робе из магацина према одговорним лицима тужене врши аутоматским уносом отпремнице преко књиговодственог програма односно умрежених рачунара.

Побијана пресуда зато има недостатака због којих се не може испитати што чини и да је захваћена била битном повредом одредаба парничног поступка из члана 361 став 2 тачка 12 ЗПП а нашта се основано указује и наводима жалбе тужене.

Ради тога и пошто се ради о вишеструком укидању овај суд је као другостепени одржао расправу, поновио доказе означене по врсти броју и другим ознакама као на записнику са рочишта за расправу од 13.06.2013. године па је утврдио и ово чињенично стање.

Из налаза и мишљења вештака ВВ од 26.08.2010. године утврђено је

претходно на основу сагласних изјава пуномоћника тужиле и тужиле и туженог преко пуномоћника утврђено је:

- да је тужилца имала закључен Уговор о раду број 475 од 01.01.2003. године за послове домаћице;
- да тужилца од 2005. године не ради на пословима домаћице;
- да тужилца од те године ради на пословима који су везани за магацин;
- да у вези распореда на те послове није закључен анекс уговора о раду нити донето распоредно решење већ да тужилца те послове обавља по налогу финансијског директора;
- да је тужена страна тужилци доставила упозорење број 203 од 08.05.2008. године у поводу кога је тужилца поднела изјашњење које је заведено под бројем 209 што је суд утврдио из садржаја ових писмена;
- да је директор тужене стране донео решење број 232 од 22.05.2008. године о отказу тужилци са претходно назначеним чињеничним описом радње које је решење поништено назначеном правноснажном пресудом;
- да тужилца због дејства назначеног решења није радила од 22.05.2008. године до 10.11.2011. године,
- такође је утврђено из исказа тужиле у својству странке да је она од 2005. године радила послове и то тако што када дође требовање магационер који је задужен за магацин даје јој требовање а она откуца отпремницу у три примерка на основу тог требовања;
- да отпремница садржи врсту и количину робе која се издаје из магацина,
- да постоји шифра за улаз у програм и да је та шифра позната тужилци, магационеру и рачуноводству које улази у назначени програм помоћу те шифре и врши књижење користећи назначени документ;
- да је она добила захтев од рачуноводства да хронолошки сложи документацију пошто су фалила два требовања,
- да је она пронашла једно требовање али не и друго,
- да је назначена отпремница уписана са датумом 14.11.2007. године,
- да није раније било примедби на њен рад,
- да се врши аутоматско слање отпремнице.

Из налаза и мишљења вештака за економско финансијску област ВВ утврђено је:

- да је раздружење магацина за 1.635 кг живинског меса и 40.218 кг кобасице извршено отпремницом број 22/82-446 од 14.11.2007. године која није потписана од стране издаваоца нити примиоца и да иста нема карактер књиговодствене исправе;
- да је у књиговодству наведена отпремница на конту М007-месо живинско и на конту К005- кобасица разкњижена 14.11.2007. године;
- да је улаз живинског меса извршен 09.11.2007. године у висини од 49.995 кг по документу 3595/3149 по цени од 298.11 динара по килограму и на дан 12.11.2007. године по документу 3651/3178 у колони 90.715 динара по килограму те да је укупна вредност наведена 100.635 килограма живинског меса износи 28.487,18 динара;
- да је улаз кобасице извршен 09.11.2007. године у висини од 47.762 килограма по цени од 204,04 динара по килограму и на дан 12.11.2007. године у висини од 39.736 килограма по цени од 218.56 динара по килограму по документу 3652/3176 укупне вредности од 47.262 кг кобасице је 9.668,18 динара;
- да је укупна вредност 100.635 живинског меса и 47.762 кг кобасице по систему последње цене прве улазне цене робе 38.155,36;
- да је за економско финансијско стање у магацину задужен магационер који попису послова и радних задатака из систематизације од 18.02.2009. године врши пријем, чување и издавање материјалних средстава у магацину;
- да је за улаз робе у магацин је задужен књиговођа који према рачуну и отпремници евидентира задужење магацина;
- да се раздужење робе из магацина према одговорним лицима тужене врши аутоматски уносом отпремнице преко књиговодственог програма односно умрежених рачунара.

Према исказу тужиле такође је утврђено да је пракса да тужилца добија преко магационера потписано требовање које садржи назначене податке о врсти и количини робе и да на основу таквог требовања врши унос података који сачињава отпремницу.

На основу сагласних изјава парничних странака утврђено је:

- да отпремница број 22/82-446 од 14.11.2007. године није потписана, да се у њеном тексту налази врста робе живинско месо 100.635 кг и кобасица 49.995 кг и да се идентичан текст налази и у бази података где постоји откуцана отпремница са назначеним бројем 22/82-446 од 14.11.2007. године што је утврђено и из њеног садржаја;
- те да је тужилца радила у дане 13 и 14.11.2007. године;
- да је назначеним мањак по врсти живинског меса и кобасице у назначеној количини ушао у вредност стварно утврђеног мањка по пропису.

Тужилца је потврдила чињеницу да у назначеној отпремници није наведен датум требовања а што следи и из њеног садржаја.

Из поновљеног доказа саслушањем сведока СС магационера утврђено је:

- да требовање доставља радна јединица код њега у магацин;
- да тужилца има засебну канцеларију а да су за магацин радила три извршиоца сведок, тужилца и помоћни радник чији је задатак био да развози робу;
- да се магацин раздужује на основу отпремнице коју потписују он и лице које прима робу у име јединице која је издала требовање;
- да отпремницу куца тужилца на основу примљеног требовања и по његовом налогу;
- да је програм био умрежен са рачуноводством и књиговодством;
- да за назначену робу није добијено требовање, нити је издата роба;
- да је он у изјави од 23.03.2008. године назначио да је исту куцала и да је она у то време радила и да је он радио цео новембар 2007. године,
- да је тужилца знала да за раздужење мора имати требовање а такође и за куцање отпремнице;
- да су се дешавале грешке у раду и код сведока и код тужилце;
- да је Радоје Станић који је назначен на отпремници број 22/92-446 од 14.11.2007. године претходни магационер који је отишао у пензију пре овог догађаја али да је образац задржан са његовим именом;
- да је тужилца била задужена да уноси податке на основу требовања а да је отпремница служила за излаз робе;
- да кад тужилца откуца отпремницу на основу ње се врши излаз робе с тим што се претходно потписује од стране лица које је издало робу и лица које је примило робу.

Из исказа СС1 који суд је доказ поновио следи:

- да се роба из његове радне јединице кафе бара требају у знатно мањим количинама и то у јулу и августу до 10 килограма седмично а у новембру до 5 килограма;
- да га је тужилца позвала почетком јануара 2008. године и питала да ли има отпремницу број 22/92-446 од 14.11.2007. године да јој је он дао негативан одговор а да га је она потом питала да напише бланко отпремницу за 14.11.2007. године.

Овај суд је посебно ценио контрарне исказе тужилце и сведока СС1 на околност да ли је тужилца у назначеном телефонском разговору рекла СС1 да напише бланко требовање или не па је на основу резултата суочења нашао да је одговор на то питање потврдан. Ово са разлога што је сведок био конкретан наводећи да је тужилца тражила да напише бланко требовање док је тужилца била неодређена.

Томе у прилог и садржај изјаве СС1 број 121/1 од 26.03.2009. године где је он такође у целости навео ове чињенице.

Чињенице на околност послова тужилце суд је утврдио из исказа сведока СС2 датог према садржају записника од 27.01.2009. године који је навео да се роба издаје по налогу из кухиње(отпремнице) који је тужилца откуцала и који је налог за издавање робе потписују магационер и налогодавац и да ти подаци

остају у рачунару на фајл магацина а да је на крају месеца књиговодство у обавези да поред тога што има књижење на основу налога преузме и евиденцију магацина за фајл те да се на тај начин врши контрола.

Такође је према садржају записника са истог рочишта од 27.01.2009.године утврђено и да је према његовом садржају сведок СС3 потврдила шта је био задатак послова тужиле а такође и сведок СС4 наводећи да је АА била задужена да уноси податке о улазу робе из магацина и да она нема приступ том рачунару, такође и да је рачунар на ком је радила тужилја био умрежен. То следи и из садржаја записника са рочишта од 30.04.09 о исказу сведока СС5 у делу који гласи: да је обавеза тужиле била да књижи улаз и излаз на компјутеру

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања следи да је побијана пресуда заснована на погрешној примени материјалног права због чега је иста преиначена и одлучено као у изреци ове пресуде.

Зато су одлучне ове чињенице:

- да је тужилја извршила радњу која је наведена у садржају решења број 232 од 22.05.2008. године јер је раздужила наведени магацин са 100,625 кг живинског меса и 40,218 кг кобасице а да за то није имала уредно потписано требовање од стране овлашћеног лица из кафе бара Специјалне болнице за рехабилитацију(требовања није ни било).

Овај закључак суд заснива на чињеницама:

- да је тужилја била задужена за унос података у назначени компјутер;
- да шифру за рад на рачунару имају тужилја, магационер и књиговодство;
- да нема доказа да је назначену отпремницу број 22/92-446 од 14.11.2007. године сачинило на назначеном рачунару друго лице;
- да је на назначеном рачунару са којим је била задужена тужилја сачињена отпремница број 22/92-446 од 14.11.2007. године;
- да се раздужење робе из магацина према одговорним лицима тужене врши аутоматским уносом отпремнице преко књиговодственог програма односно умреженог рачунара;
- да није постојало требовање за назначену врсту робе на основу кога би било потребе да се та отпремница уради.

При томе овај суд посебно цени утврђено из налаза и мишљења вештака да наведена отпремница број 22/82-446 од 14.11.2007. године није била потписана од стране издаваоца нити примаоца и да по књиговодственим начелима нема ни карактер књиговодствене исправе. Овај закључак вештака из назначеног налаза и мишљења прихвата и овај суд као другостепени у поступку контроле ожалбене пресуде. Међутим, налази да је то био управо разлог да тужилја не врши унос отпремнице у рачунар – књиговодствени програм пре него што има уредно примљено требовање од магационера где је назначена врста и количина робе и које требовање је потписано од стране радне јединице која требају робу и да не раздужује магацин отпремницом која није књиговодствени докуменат. Међутим, она је поступила супротно јер је

назначеном „отпремницом“ раздужила магацин а да није потврђен излаз робе потписима магационера и лица које прима робу.

Поред тога да би тужилца могла да отпремницу укључи у књиговодствени програм било је нужно и да претходно поседује назначену отпремницу али потписну од стране магационера који издаје робу и лица које је прима робу у конкретном случају то је требало бити лице из кафе бара. Међутим, тужилца нити је имала назначено требовање, нити је отпремница била потписана али је она и поред тога унела назначену отпремницу у садржај књиговодственог програма и на тај начин у књиговодственом смислу аутоматски раздужила магацин иако за то није имала књиговодствено ваљану документацију (требовање и отпремницу потписану од стране овлашћених лица).

При томе овај суд такође прихвата утврђено из налаза вештака и сведока СС да књиговодство мора имати потребне исправе – потписано требовање и отпремницу. У том значењу је исказ сведока СС када је навео да је он предавао књиговодству крајем месеца документацију коју им ја дао и оно што је са фајла преузето и што је у осталом и био разлог да тада рачуноводство од тужилце тражи недостајућа требовања (изјашњење на упозорење број 209 од 12.05.2009. године и исказ тужилце у првостепеном и другостепеном поступку). Међутим, то не извињава тужилцу јер је она била дужна да води рачуна о томе да се књиговодствено може раздужити магацин само ако има за то презентирану одговарајућу документацију, потписано требовање и отпремницу што у конкретном случају тужилца није имала.

Овај суд је посебно ценио и тврдњу тужилце да она није извршила унос назначених података – наведене отпремнице у књиговодствени програм у рачунару али исти није прихватио као тачан. Ово са разлога што је тужилца радила назначеног дана, а нема доказа да је друго лице тог дана имало приступ њеном рачунару. Ради тога околност што је шифра од тог рачуна била позната и магационеру СС и рачуноводству тужилцу не извињава. Тужилца је била задужена са назначеним рачунаром и била је дужна да води рачуна да друга лица немају приступ рачунару у време када она ради (неспорно је утврђено да је тужилца радила 14.11.2007. године). То тужилца није учинила, а и није доказала да је друго лице унело ове податке у назначени програм. При томе је ирелевантно да ли је сама тужилца унела те податке – отпремницу у књиговодствени програм или је у њеном присуству учинило то друго лице зашта такође нема доказа. Ради тога, неприхватљив је став из ожалбене пресуде да није могло бити утврђено да је тужилца унела назначену отпремницу у књиговодствени програм. Тужилца је била задужена са рачунаром, имала контролу тог дана над истим, нема доказа да је тужилца напуштала своју канцеларију (тужилца има засебну канцеларију) па због тога и закључак да је само тужилца могла извршити унос назначених података тог дана у радном времену или друго лице уз њено знање.

Овај суд је посебно ценио и то што је тужилца нутрициониста, што је распоређена на послове домаћице по усменом налогу и без анекса односно уговора о раду или решења о распореду али и то је без значаја. Ово из разлога:

- што се је тужилца се сагласила да ради на тим пословима ;

- што је тужила била дужна уколико није знала да ради на тим пословима да одбије налог
- што је тужила пре назначеног догађаја на тим пословима радила непрекидно две године;
- што је по оцени овог суда тужила имала знање да ради на тим пословима јер је из исказа сведока СС утврђено да га је она као магационера подучавала у вршењу његових послова складиштења.

Ради тога по схватању овог суда када запослени независно од тога што формално правно није распоређен на одређене послове исте прихвати да обавља и када то чини у дужем периоду не може се за случај грешке у њиховом извршавању позивати успешно на то да нема распоредно решење односно да нема потребна знања и вештине за обављањем тих послова. У овом поступку је утврђено супротно да је тужила имала таква знања и вештине јер у њиховом одсуству не би могла подучавати магационера у раду.

У присуству изложеног следи да се у радњама тужиле стичу елементи бића дела повреде радне обавезе немарно извршавање послова и издавање писменог документа чија садржина не одговара чињеничном стању односно неистинитог садржаја тачка 16 Уговора о раду.

По схватању овог суда зато нема основа за грађанско правну одговорност туженог послодавца независно од тога што је поништено решење о отказу уговора о раду због застарелости дисциплинске процедуре применом правила из члана 172 став 1 у вези члана 154 став 1 ЗОО. Ово и зато што је тужила својим понашањем које носи атрибут противправности изазвала вођење процедуре отказа. Нема јер је у овој ситуацији запослени дао одлучујући допринос настанку сопствене штете а применом правила из члана 192 Закона о облигационим односима. Незаконито решење о отказу зато у овој ситуацији свој ефекат остварује искључиво у погледу враћања на рад.

Ради тога ожалбена пресуда је морала бити преиначена и одбијен тужбени захтев тужиле како у погледу границе тако и у погледу камате која као споредно потраживање дели судбину главног потраживања.

Овај суд примећује да је у делу уплате доприноса Фонду ПИО за јуни 2010. годину учињена погрешка у писању као и у делу за уплату доприноса Републичком заводу за здравствено осигурање Филијали Лозница на терет послодавца за 2008. годину за период 22. до 31.05. али та погрешка у писању се може исправити у свако доба. Ради тога суд није предмет враћао на исправљање пресуде првостепеном суду.

Преиначено је и решење о накнади парничних трошкова тако што је одбијен захтев тужиле за накнаду парничних трошкова јер она није успела у спору. Из истог разлога одбијен је и њен захтев за накнаду трошкова поступка по жалби.

Овај суд налази да тужила није дала допринос настанку мањка, нити је то могла дати јер она не издаје робу, а нема доказа да је на основу назначеног неправилног раздужења остварен излаз робе у материјалном смислу. По

становишту овог суда назначена исправа – отпремница и није могла бити употребљена у тој намени јер су недостајали потписи у колони издавалац и прималац. Међутим, с обзиром да је тужила сачинила назначени документ који не одговара стварном чињеничном стању остварен је разлог за њену грађанскоправну одговорност са становишта доприноса сопственој штети због незаконитог престанка радног односа. Ово утолико пре што је с обзиром на уписану количину робе она морала знати да то није количина коју требају радна јединица кафе бара.

Порицање тужиље на расправи пред другостепеним судом да она није знала коју количину требају та радна јединица не прихватљиво с обзиром на двогодишње искуство тужиље на раду на тим пословима и свакодневни унос података на тему.

Без утицаја су наводи из одговора на жалбу да се документација прави хронолошки и да је очигледно да унос података од 14.11.2007. године, да је тај датум требао да буде назначен и у решењу о отказу уговора о раду. Међутим, по схватању овог суда у решењу број 232 од 22.05.2008. године дати су сви елементи за препознавање догађаја јер се из врсте и количине робе може препознати назначена отпремница па и независно од тога што јој недостаје датум. Коначно овде се ради о накнади штете а код изложених разлога постоји одлучујући допринос тужиље сопственој штети.

Овај суд такође прихвата као тачан навод из одговора на жалбу да тужила није причинила штету туженом то је већ и образложено али то не ослобађа тужилу материјално правне одговорности за допринос сопственој штети у присуству претходних разлога за књиговодствене пропусте. Разлог који је навео тужени у завршној речи да тужила није обавестила претпостављене правно је ирелевантан јер то није чињенични опис радње који је провоцирао отказ уговора о раду тужилу али независно од тога побијана пресуда је морала бити преиначена у присуству изложених разлога и бити одлучено као у изреци ове пресуде.

Назначена повреда одредаба парничног поступка којом је била захваћена ожалбена пресуда отклоњена је на расправи пред овим судом

Правилно је побијано решење у потврђујућем делу изреке јер се исто у том делу заснива на правилној примени одредбе члана 149 и 150 ЗПП. Ово са разлога што се тај износ односи на трошкове поступка који су настали до доношења пресуде Основног суда у Лозници ЗП1. 3/10 од 30.05.2011. године. Пошто је тужила успела у спору у погледу одлуке садржане у ставу један те пресуде то околност што је за накнаду штете тужила изгубила парницу не утиче на ове трошкове поступка. Ово зато што су исти настали независно од тог њеног неуспеха. Супротно у односу на трошкове после укидања пресуде Основног суда у Лозници П1. 3/10 од 30.05.2011. године тужила нема право. На те трошкове има право тужена страна јер је она у том делу успела у спору. Ради тога овај суд је умањио вредност досуђених трошкова тужилу за вредност трошкова који су настали у том стадијуму поступка, утврдио трошкове које је имао тужени у том делу и исте му признао па је по пребоју тих трошкова одлучио као у изреци ове пресуде. У одлуци о накнади трошкова садржана је и негативна одлука за већи

износ по захтеву туженог.

Суд је одбио захтев тужиље за накнаду трошкова поступка по жалби јер она није успела у том поступку.

Суд је досудио накнаду трошкова поступка по жалби туженој страни и то за писање жалбе и заступања на три рочишта пред овим као другостепеним судом.

Одлука о накнади трошкова донета је применом правила из члана 149 и 150 ЗПП.

Са изложеног а на основу одредбе члана 380 став 1 тачка 1 Закона о парничном поступку у вези одредбе члана 506 став 1 новог ЗПП одлучено је као у изреци ове пресуде.

Председник већа-судија
Боривоје Живковић, ср

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Светлана Антић